

“ସେବା କରିବା ସହିତ ଏବେ ସମ୍ପଦନ ହେବାର ଯୋଜନା କର ଏବଂ କର୍ମାତୀତ ହେବାର ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖ”

ଆଜି ଶିବ ପିତା ନିଜର ଶାଳଗ୍ରାମ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବତରଣର ଜନ୍ମନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ଅବତରଣର ଜନ୍ମନ୍ତୀ କେତେ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ ଯାହାକି ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ପଦ୍ମପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ଖୁସିରେ ନାଟିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ବାଃ ବାବା ବାଃ, ବାଃ ଆମେ ଶାଳଗ୍ରାମ ଆତ୍ମାମାନେ ବାଃ! ଏହିଭଳି ବାଃ ବାଃର ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ଜନ୍ମ ଦିନର ସ୍ମାରକୀକୁ ଦିନପାଠରୁ ଠାରୁ ଆଜି ପରମ୍ପରା ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ତେବେ ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାବନା ରଖିବାରେ କିଛି କମ୍ ନୁହଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ସନ୍ତାନ ନୁହଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସ୍ମାରକୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସାରା କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଏହି ଅବତରଣର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣି ପାଳନ କରୁଛ । ସେମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବରତ ରଖିଆଆନ୍ତି ଏବଂ ବରତ ପାଳନ କରିବା ସହିତ କିଛି ନା କିଛି ବରତ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଦିନ ମଧ୍ୟ କରିଆଆନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ ଥରେ ମାତ୍ର ବରତ ଧାରଣ କରିନେଉଛ ଯାହାକି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ କପି କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ପାଳନ କରିବାର ମହତ୍ତ୍ୱରେ ଅନନ୍ତର ରହିଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବରତ ପାଳନ କରିଆଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରତି ବର୍ଷ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ହିଁ ବରତ ରଖିଆଆନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରକେ ଗୋଟିଏ ଥର ହିଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବରତକୁ ଧାରଣ କରିଛ ନା! କ’ଣ ବରତ ଧାରଣ କରିନେଇଛ, ନା ଏବେ ଧାରଣ କରିବ? କରିନେଇଛ । ଥରେ ମାତ୍ର ଧାରଣ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । କ’ଣ ସମସ୍ତେ ବରତ ଧାରଣ କରିଛ ତ? କେବଳ ବ୍ରହ୍ମପରମ୍ପରା ବରତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବରତ ଧାରଣ କରିଛ । କ’ଣ ପାଣ୍ଡବମାନେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବରତ ଧାରଣ କରିଛ ତ? ନା କେବଳ ବ୍ରହ୍ମପରମ୍ପରା ବରତ ଧାରଣ କରିନେଲେ ଚଳିବ? ତେବେ ବ୍ରହ୍ମପରମ୍ପରା ତ ମୂଳଦୁଆ ଅଟେ କିନ୍ତୁ କେବଳ ବ୍ରହ୍ମପରମ୍ପରା ନୁହେଁ ତା’ ସହିତ ଆଉ ଚାରିଟି ବରତ ରହିଛି । କ’ଣ ଚାରୋଟିଯାକର ବରତ ରଖିଛ, ନା କେବଳ ଗୋଟିଏର ବରତ ରଖିଛ? ତେକ୍ କର । କ୍ରୋଧ କରିବା ପାଇଁ କ’ଣ ଅନୁମତି ମିଳିଛି? ନା, ଆଦୌ ଅନୁମତି ନାହିଁ । କିଛି କିଛି କ୍ରୋଧ କରିବାକୁ ପଡୁଛି କି, ନା ପଡୁ ନାହିଁ? ପାଣ୍ଡବମାନେ କୁହ, କରିବାକୁ ପଡୁନାହିଁ? କରିବାକୁ ତ ପଡୁଛି ନା! ଆରୁ ଠିକ୍ ଅଛି - ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ତା’ର ସବୁ ସାଥୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ମହାଭୂତକୁ ତ ତ୍ୟାଗ କରିଦେଇ କିନ୍ତୁ ଯେପରି ମାତାମାନଙ୍କୁ ବା ଗୃହସ୍ଥରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେତେ ଅଧିକ ସ୍ନେହ ନ ଥାଏ ବା ମୋହ ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ନାତିନାତୁଣୀ ପ୍ରତି ବହୁତ ମୋହ ରହିଥାଏ । ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ପରିଷ୍ଟ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ବାପଦାଦା ଦେଖିଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିକାର ଗୁଡ଼ିକର ଯେଉଁ ସବୁ ପିଲାଛୁଆ ଅଛନ୍ତି, ଛୋଟ ଛୋଟ ଅଂଶମାତ୍ରରେ, ବଂଶମାତ୍ରରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବେ ମଧ୍ୟ କିଛି କିଛି ସ୍ନେହ ରହିଛି । କ’ଣ ସ୍ନେହ ଅଛି ନା! କେବେ କେବେ ତ ସ୍ନେହ ଆସି ଯାଉଛି ନା! ମାତାମାନେ କ’ଣ କହୁଛ? ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ କ’ଣ କହୁଛ - କ୍ରୋଧ ଆସୁନାହିଁ? କେତେକ ପିଲା ତ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହିଆଆନ୍ତି, ଶୁଣାଇବୁ କ’ଣ କୁହନ୍ତି? ଯଦି ଶୁଣାଇବୁ ତେବେ ଆଜି ହିଁ ତା’କୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ? ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ହେବ? ନା କେଳବ ଫାଇଲରେ କାଗଜ ଦମା କରିଚାଲିଥିବ? ଯେପରି ପ୍ରତିବର୍ଷ କରୁଛ । ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଦିନ ଫାଇଲ ବହୁତ ବଡ଼ ବଡ଼ ହୋଇଗଲାଣି । ତେଣୁ ଏମିତି ନୁହେଁ ତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଦିନ କାଗଜ ସେହି ଫାଇଲରେ ଯୋଡ଼ିଦେବ! ତେଣୁ ଏହାକୁ ଫାଇଲ କରିବ ନା ଫାଇଲରେ ରଖିଦେବ? କ’ଣ କରିବ? ଚୀତରମାନେ କୁହ କ’ଣ କରିବ? ଫାଇଲ କରିବ? ହାତ ଉଠାଅ । ଏମିତି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାର ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଠିକ୍ ଅଛି ନା । କ’ଣ କହୁଛ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ - ଫାଇଲ କରିବ ତ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ଫାଇଲ କରିବୁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଟିଡି, କ୍ଷାମେରାରେ ଏମାନଙ୍କର ଫଟୋ ଉଠାଅ । ତ୍ରେତାଯୁଗୀଙ୍କ ଭଳି ଛୋଟ ହାତ ଉଠାଅ ନାହିଁ । ବଡ଼ ହାତ ଉଠାଅ, ଆରୁଛା । ଠିକ୍ ଅଛି ।

ଏବେ ଶୁଣ ବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କ’ଣ କଥାବାରତ୍ତା ହେଉଛି? ଯାହାକୁ ଶୁଣି ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହସ ଲାଗୁଛି! ଯଦି ବାବା କହିବେ କ୍ରୋଧ କାହିଁକି କରିଲ, ତେବେ କହିବେ ମୁଁ କ୍ରୋଧ କରିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୋତେ କ୍ରୋଧ କରାଇ ଦିଆଯାଇଛି, ଏଥିରେ ବାବା କ’ଣ କହିବେ? ପୁଣି କ’ଣ କୁହନ୍ତି - ଯଦି ମୋ ବଦଳରେ ଆପଣ ବି ଆଆନ୍ତେ ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧ ଆସିଥାନ୍ତା । ଏହିଭଳି ମିଠା ମିଠା ବାରତ୍ତାଳାପ କରିଆଆନ୍ତି ନା! ପୁଣି କୁହନ୍ତି ଆପଣ ନିରାକାରରୁ ସାକାର ଶରୀର ନେଇ ଦେଖନ୍ତୁ ତ । ଏବେ କୁହ ଏହିଭଳି ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା କ’ଣ ବା କହିବେ! ବାବାଙ୍କୁ ପୁଣି ବି ଦୟାକୁ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡୁଛି । କୁହନ୍ତି ଆରୁଛା - ଏବେ ତ କ୍ଷମା କରିଛି କିନ୍ତୁ ଆଗକୁ ଆଉ କ୍ରୋଧ କରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଉତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି ।

ତେଣୁ ପବିତ୍ରତା ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶୁଭକାର ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡ଼ ଚିତ୍ତର କେତେ ଶୁଭକାର କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ପବିତ୍ରତାର ସମାରକୀ ରୂପରେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଶୁଭକାର ହେଉଛି । ପବିତ୍ରତା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଦରକାର, କାମଚଳା ନୁହେଁ । ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସମ୍ପଦ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ରାଜକୀୟତା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଉକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ପବିତ୍ରତାର ବରତ ରଖିଥାଆନ୍ତି । ଏହାକୁ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ କପି କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ବରତ ରଖିଥାଆନ୍ତି - ଖାଇବା ପିଇବାର । ତାହା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ, କାହିଁକି ନାହିଁ? ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଖାଇବା-ପିଇବାର ପକ୍କା ବରତ କରୁଛ ନା! ଯେତେବେଳେ ମଧୁରନ ଆସିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଫରମ ପୁରଣ କରାଉଛ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଫରମରେ ଲେଖାଉଛ - ଖାଇବା-ପିଇବା ଶୁଦ୍ଧ ଅଛ ତ? ଏହିଭଳି ପୁରଣ କରାଉଛ ନା! ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଖାଇବା-ପିଇବାର ବରତ ପକ୍କା ଅଛି ତ? ନା କେବେ କେବେ କଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି? ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ଧାରଣା ତ ଡବଲ ପକ୍କା ହୋଇଯିବ ନା! କ'ଣ ଡବଲ ପକ୍କା ଅଛି, ନା ଟିକିଏ ଅକିଗଲେ ଭାବୁଛୁ ଆଜି ଟିକିଏ ଖାଇଦେବି, ବା ଧାରଣାକୁ ଟିକିଏ ଭିଲା କରିଦେବି । ନା । ତୁମେମାନେ ଖାଇବା-ପିଇବାରେ ମଧ୍ୟ ପକ୍କା ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ଉକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଖାଇବା ପିଇବାର ବରତ ରଖୁଛନ୍ତି । ତୃତୀୟ ବରତ ରଖିଥାଆନ୍ତି ଜାଗରଣର । ରାତ୍ରି ଉଜାଗର ରହିଥାନ୍ତି ନା! ତେବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦରା ରାତ୍ରିରେ ହେବାର ବରତ ଧାରଣ କରୁଛ । ମଝିରେ ମଝିରେ ଅଜ୍ଞାନ ରୂପୀ ନିଦ ଆସିଯାଉ ନାହିଁ ତ! ଉକ୍ତମାନେ ତ ତୁମକୁ କପି କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ ପକ୍କା ହୋଇଥିବାରୁ ତ ଉକ୍ତମାନେ ତୁମକୁ କପି କରୁଛନ୍ତି! ତେଣୁ କେବେ ବି ତୁମ ଭିତରେ ଅଜ୍ଞାନର ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ବଳତାର, ଅବହେଳା ପଣିଆର, ଆଳସ୍ୟର ନିଦ ଆସିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ନ କିଛି କିଛି ଭୁଲେଇ ପଡିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ? କ'ଣ ଭୁଲେଇ ପଡୁଛି କି? ଏହିଭଳି ଅମୃତବେଳାରେ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ଭୁଲାଇ ପଡନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଟିକିଏ ଚିନ୍ତା କର ଯେ ମୋ'ର ସ୍କାରକୀରେ ଉକ୍ତମାନେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କପି କରୁଛନ୍ତି! ସେମାନେ ଏତେ ପକ୍କା ରହିଥାଆନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବରତକୁ ଖଣ୍ଡନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଜି ଦିନରେ ଉକ୍ତମାନେ ଖାଇବା ପିଇବାର ମଧ୍ୟ ବରତ ରଖିବେ, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆଜି କ'ଣ କରିବ? ପିକନିକ୍ କରିବ? ସେମାନେ ବରତ ପାଳନ କରିବେ, ତୁମେମାନେ ପିକନିକ୍ କରିବ, କେକ୍ କାଟିବ ନା! ପିକନିକ୍ ମଧ୍ୟ କରିବ କେକ୍ ମଧ୍ୟ କାଟିବ କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରେକେ ବରତ ଧାରଣ କରିନେଇଛ ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ଦିନରେ ପିକନିକ୍ କରିବ ।

ତାହା ହେଲେ ବାପଦାଦା ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି? ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ ନା! ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କରୁଛ, ଏତେ ଭଲ ଭଲ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ଯାହାକି ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେକେ ମନ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ସଂକଳ୍ପ ତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ପରେ ପୁଣି କ'ଣ ହେଉଛି? ସଂକଳ୍ପ ଦୁର୍ବଳ କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛି? ଯେବେକି ତୁମେ ଚାହୁଁ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ବାବାଜୀ ସହିତ ବହୁତ ସନ୍ଦେହ ଅଛି ନା, ବାବା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ବାବାଜୀ ପରି ଆନ୍ତରିକ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇଥାଆନ୍ତି ଯେ ମୋ'ର ୧୦୦ ପୁରତିଗତ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି ବରଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସନ୍ଦେହ ରଖିବାରେ ସମସ୍ତେ ପାସ୍ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପୁଣି କ'ଣ ହେଉଛି? ଏଥିରେ କିନ୍ତୁ କାହିଁକି ଆସୁଛି? କ'ଣ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟମାନେ - ମଝିରେ ମଝିରେ କିନ୍ତୁ ଆସିଯାଉଛି ନା? ଏଥିରେ କେହି ବି ନା କହୁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ କଥା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପୁରତିଗତ ଦୁର୍ବଳ ହେବାର ଗୋଟିଏ ହିଁ କାରଣ ରହିଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଶବ୍ଦ ଅଟେ, ଏବେ ଚିନ୍ତା କର ସେହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କ'ଣ? ଚୀରମାନେ କୁହ ସେହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କ'ଣ? ପାଶ୍ଚାତ୍ୟମାନେ କୁହ ସେହି ଶବ୍ଦଟି କ'ଣ? ମନ ଭିତରେ ତ ଆସିସାରିବଣି ନା! ସେହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ହେଲା - ମୁଁ । ଅଭିମାନ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଶବ୍ଦ ଆସୁଛି ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଶବ୍ଦ ଆସୁଛି । ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି, ମୁଁ ଯାହା କରିଛି, ମୁଁ ଯାହା ବୁଝିଛି ତାହା ହିଁ ଠିକ୍ ଏବଂ ତାହା ହିଁ ହେବା ଦରକାର । ଏହା ହେଲା ଅଭିମାନଯୁକ୍ତ ମୁଁ । ଏହିଭଳି ମୁଁ ପଣିଆ ଯଦି କାମ ନ କରିଲା ତେବେ ନୈରାଶ୍ୟ ଭାବର ମୁଁ ପଣିଆ ଆସିଯାଏ । ମୁଁ ଏହା କରିପାରିବି ନାହିଁ, ରାଲିପାରିବି ନାହିଁ, ବହୁତ କଷ୍ଟକର । ତେଣୁ ଏହି ଗୋଟିଏ ଦେହ-ଅଭିମାନ ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତ ମୁଁ ଯଦି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସେହି ମୁଁ ଶବ୍ଦ ସ୍ୱାମୀନର ମଧ୍ୟ ସମରଣ କରାଇଥାଏ ଏବଂ ସେହି ମୁଁ ଶବ୍ଦ ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ନେଇ ଆସିଥାଏ । ମୁଁ ଶବ୍ଦ ନିରାଶ ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ ଏବଂ ମନ ଖୁସି ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ । ତେବେ ଦେହ-ଅଭିମାନର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ - ତାହା ତ ଜାଣିଛ? କେବେ ବି, କାହା ଭିତରେ ବି ଦେହ-ଅଭିମାନ ଅଂଶ ମାତ୍ରେକେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ତେବେ ତା'ର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ଦେଖାଯିବ? ସେ ନିଜର ଅପମାନ ସହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଅଭିମାନ କେବେ ବି ଅପମାନ ସହନ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଯଦି ଟିକିଏ ବି କେହି କହିବ ଯେ ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ତୁମେ ଟିକିଏ ନିରାଶ ହୋଇଯାଅ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଅପମାନ ଲାଗିବ । ଏହା ହେଉଛି ଅଭିମାନର ଚିହ୍ନ ।

ବାପଦାଦା ଆଜି ବତନରେ ବସି ମୁରୁକୀ ହସୁଥିଲେ, ଦେଖୁଥିଲେ ପିଲାମାନେ ଶିବରାତ୍ରିରେ ଏଣେ ତେଣେ ଭାଷଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ନା, ଏବେ ତ ବହୁତ ଭାଷଣ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଭାଷଣର ଗୋଟିଏ ପଏଣ୍ଟ ମନେ ପଡିଗଲା, ତାହା ହେଲା ଶିବରାତ୍ରିର କେହି କେହି ବୋଦା ବଳି ଦେଇଥାଆନ୍ତି କାରଣ ବୋଦା ବହୁତ ମୈଁ ମୈଁ କରିଥାଏ ନା! ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଶିବରାତ୍ରି ଅବସରରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ମୈଁ ମୈଁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ପଣିଆକୁ ବଳି ଚଢାଇଦିଅ । ତେଣୁ ବାବା ଏହା ସବୁ ଶୁଣି ମୁରୁକୀ ହସୁଥିଲେ ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନର ମୁଁ କୁ ବଳି ଚଢାଇଦିଅ । କ'ଣ ଏହାକୁ ସମର୍ପଣ କରିପାରିବ? କରିପାରିବ? ପାଶ୍ଚାତ୍ୟମାନେ

କରିପାରିବ? ଡବଲ ବିଦେଶୀ କରିପାରିବ? ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମରପଣ, ନା ସାଧାରଣ ସମରପଣ? ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମରପଣ । ଆଜି ବାପଦାଦା ପତାକା ଉଡ଼ିତୋଳନ କରିବା ସମୟରେ ଏମିତି-ସେମିତି ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟା କରାଇବେ ନାହିଁ । ଆଜି ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟା କରୁଥିବ କାଲିକୁ ସେହି ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟାର କାଗଜକୁ ଫାଇଲ୍ରେ ନିମା କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିବ - ଏଭଳି ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟା କରାଇବେ ନାହିଁ । କ’ଣ ଭାରୁଛ ଦାଦିମାନେ, ଆଜି ବି ଏହିଭଳି ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟା କରାଇବା? ଫାଇଲ୍ କରିବ ନା ଫାଇଲ୍ରେ ନିମା କରିବ? କୁହ, (ଫାଇଲ୍ କରାନତୁ) ସାହସ ଅଛି ତ? ଅଛି ସାହସ? ଶୁଣିବାରେ ସମସ୍ତେ ମଗନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ହାତ ଉଠାଉ ନାହାନ୍ତି । ଭାରୁଛନ୍ତି କାଲିକୁ କିଛି ହୋଇଯିବ ନାହିଁ ତ? ନୁହେଁ ନା! କାଲିକୁ ତ ମାୟା ମଧୁ ଚକ୍ର ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଆସିବ । ମାୟାର ମଧୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ଅଛି ନା, କାହିଁକି ନା ଆଜିକାଲି ତ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଧୁମ୍‌ଧାମରେ ସେବାର ଯୋଜନା ସବୁ କରୁଛନ୍ତି! ଯଦି ଜୋର-ଶୋରରେ ସେବା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ କର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତିର ସମୟକୁ ନିକଟକୁ ତ ଆଣିବାକୁ ହେବ ନା । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତ ଭାଷଣ ଦେଇଆସିଲୁ କିନ୍ତୁ ତାହା ନୁହେଁ ଭାଷଣ କରିବା ଅର୍ଥ ସମାପ୍ତିର ସମୟକୁ ନିକଟକୁ ଆଣିବା । ସେବା ମଧୁ ଭଲ କରୁଛ ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଖୁସି ମଧୁ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସମୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ପାଖେଇ ଆସୁଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ହିଁ ସମୟକୁ ନିକଟକୁ ଆଣୁଛ । ଏମିତି ବିନା କାରଣରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଡ଼ମାଟକୁ ଏକାଠି କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏହାଦ୍ଵାରା ସମୟକୁ ନିକଟକୁ ଆଣିଛ । ଏବେ ଗୁଜୁରାଟରେ କରଲି, ଆଗକୁ ବମ୍ବେ ମଧୁ କରିବ, ଅନ୍ୟମାନେ ମଧୁ କରୁଛନ୍ତି । ଠିକ୍ ଅଛି ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ ହେଲେ ୫୦ ହଜାର ମଧୁ ଏକାଠି ହୁଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେଶ ତ ଦେଉଛ ହେଲେ ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ସହିତ ନିଜର ସମ୍ପଦନତାର ମଧୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛ ତ? କ’ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛ ତ? ଯଦି ବିନାଶକୁ ଆବାହନ କରୁଛ ତେବେ ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ମଧୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ରହିବା ଦରକାର । ଦାଦୀ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ଏବେ ଏଭଳି କ’ଣ ସେବା କରିବୁ ଯାହାଦ୍ଵାରା ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇଯିବ? ତେଣୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି - ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ତ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର କଥା କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବାପଦାଦା ପଚାରୁଛନ୍ତି ସୁଆପନା କରିବାବାଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ତ? ଏବେ ପରଦା ଖୋଲିବା ତ? ନା କିଏ କାନର ଶୁଙ୍ଘାର କରୁଥିବ, ଆଉ କେହି ମଥାକୁ ସଜାଉଥିବ! କ’ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ? (ହୋଇଯିବୁ), କିନ୍ତୁ କେବେ? ତାରିଖ ତ କୁହ ଏବେ ଯେପରି ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ ନା! ଏହି ମାସ ଭିତରେ ହିଁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହିଭଳି ସମସ୍ତେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଅ । ଅତି କମରେ ୧୨ ହଜାର ଆତ୍ମା ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଅ, ୯ ଲକ୍ଷତକ କଥା ଛାଡ଼ । ୧୨ ହଜାର ଆତ୍ମା ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ? କ’ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ? ତାଲି ବାଜାଇବା ଭୁରୁଛାଟାରେ ହିଁ କରିଦିଅ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ ତେବେ ବାପଦାଦା ମଧୁ ବିନାଶ କରିବାବାଲାଙ୍କୁ ଟକ୍ କରାଇବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରେରଣା ଦେବେ, ପ୍ରକୃତି ମଧୁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେବ । ବିଦ୍ଵାନ ବାଲା ମଧୁ ସେମାନଙ୍କର କାମ ଆରମ୍ଭ କରିଦେବେ । ଏଥିରେ ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ସବୁ କିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି । କ’ଣ ୧୨ ହଜାର ମାଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ତ? ହୋଇଯିବ ତ? (ଆପଣଙ୍କୁ ତ ଅଧିକ ଜଣାଅଛି) ଏହା ତ ନିଜକୁ ଖସାଇ ନେବା ହୋଇଗଲା । ତେବେ ୧୨ ହଜାର ଆତ୍ମାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାରେ ରିପୋର୍ଟ ଆସିବା ଦରକାର । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ତାଲି ବଜାଇବା ପାଇଁ ବିଳମ୍ବ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ କେବଳ ତାରିଖ ଶୁଣାଅ । (ଆପଣ ତାରିଖ ଦିଅନ୍ତୁ) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଚାର । ଦେଖ ହେବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ ନିଶ୍ଚିତ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯାହା ଶୁଣାଇଲୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ “ମୁଁ” ଶବ୍ଦକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଯିବ ନଚେତ୍ ପଛେ ପଛେ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାପଦାଦା ଏଥିପାଇଁ ହିଁ ଏବେ ଗେଟ୍ ଖୋଲୁ ନାହାନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଏକାଠି ଯିବାର ଅଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାବାବା ମଧୁ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଗେଟ୍ ଖୋଲିବାର ତାରିଖ ତ କୁହ । ଗେଟ୍ ତ ଖୋଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା! ଯିବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ ନା! ତେଣୁ ଆଜି ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥ ହୋଇଯିବ । କେବଳ କେକ୍ କାଟି ଦେଲେ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ କୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । କ’ଣ ଏବେ ଭାରୁଛ, ନା ଭାବି ସାରିଛ? କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ଅମୃତ ବେଳାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂକଳ୍ପ ପହଞ୍ଚୁଛି । ତେଣୁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବିଚାର ବିମରଣ କରି ବାବାଙ୍କୁ ତାରିଖ ଜଣାଇବ । ଯେତେବେଳ ପରମ୍ପରା ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହିଁ ସେପରମ୍ପରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ମହାରଥୀମାନେ ପରସ୍ପର ବସି ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର, ତା’ପରେ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ଅନୁକରଣ କରିବେ । ଅନୁକରଣ କରିବାବାଲା ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାସ ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଳ ମିଳିଯିବ । ଯେପରି ଦେଖ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପଞ୍ଚ-ଉତ୍ସାହ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ ନା । ସେହିପରି ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାର ମଧୁ ଯୋଜନା କର ଏବଂ ନିରନ୍ତର ପ୍ରସ୍ତାସ ଜାରୀ ରଖ । ମୋତେ କରପାତୀତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଯାହା ବି ହୋଇଯାଉ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ବୈଦିକନିକମାନଙ୍କର ଏବଂ ବିନାଶ କରିବାବାଲାଙ୍କର ବିଚାରର ଶବ୍ଦ ମଧୁ ବାବାଙ୍କ କାନରେ ପଡ଼ୁଛି । ସେମାନେ ମଧୁ କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ କାହିଁକି ବାଧା ଦେଉଛ? ଆତ୍ମାନ୍ୟ ପାରିବିବାଲା ମଧୁ କହୁଛନ୍ତି ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର, ବର୍ତ୍ତମାବାବା ମଧୁ କହୁଛନ୍ତି ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର । ତେଣୁ ଏହାର ମଧୁ ମିଟିଙ୍ଗ୍ କର । ବାପଦାଦା ଏବେ ଆଉ ଏତେ ଦୁଃଖ ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ତୁମେ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଦେବତା ସ୍ଵରୂପ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଲାଗିବା ଦରକାର । ସେମାନେ କେତେ ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ସେମାନଙ୍କର ଡାକରାରେ ଶବ୍ଦ ତୁମମାନଙ୍କ କାନରେ ଶୁଣିବିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । “ସମୟର ଆହ୍ଵାନ”ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରୁଛ ନା! ଏବେ ଉକ୍ତମାନଙ୍କର ଡାକରା ମଧୁ ଶୁଣ । ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଡାକରା ମଧୁ ଶୁଣ । ସେବା କରିବାରେ ନମ୍ବର ମଧୁ ଭଲ ନେଉଛ, ଏଥିରେ ତ ବାପଦାଦା ମଧୁ ସାରିଦିଏକେଟ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ଉପଞ୍ଚ-ଉତ୍ସାହ ମଧୁ ଭଲ ଅଛି । ଗୁଜୁରାଟ ତ ନମ୍ବରୀନ ହୋଇଗଲା, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧୁ

ନମ୍ବରଠାନ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଏବେ କିଛି କିଛି ଡାକରା ତ ଶୁଣ ନା! ବିଚରା ଆତ୍ମମାନେ ବହୁତ ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି ହୃଦୟର ସହିତ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଡହଳ-ବିକଳ ହେଉଛନ୍ତି । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ବହୁତ ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି, କେବେ କରିବୁ... କେବେ କରିବୁ କହି ଡାକ ଛାଡୁଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଆଜି କେକ୍ କାଟିଦିଅ କିନ୍ତୁ କାଲିଠାରୁ ଡାକରା ଶୁଣ । ପରପରବାଣୀ ପାଳନ କରିବା ତ ସଂଗମୟୁଗର ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ସବ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ପାଳନ କରିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ତୁତ କରିବା । ଆରୁଛା! ତେବେ କ'ଣ ଶୁଣିଲ?

ତୁମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଅଛି ନା “ଦୁଃଖୀୟେ ପର କୁଛ ରହମ୍ କରୋ” ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁତୀତ ଆଉ କେହି ବି ରହମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୟା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଦୟାର ମାଷ୍ଟର ସାଗର ହୁଅ । ନିଜ ଉପରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଦୟା କର, ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଦୟା କର । ଏବେ ନିଜର ଏହି ସ୍ଠରୁପର ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ହୋଇ ଲାଇଟ୍‌ର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କିରଣ ଦିଅ । ସାରା ବିଶ୍ଠର ଅପରାପ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରାପ୍ତର ଆଞ୍ଚୁଳୀର କିରଣ ଦିଅ । ଆରୁଛା!

ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷାତ୍ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ମୂରତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା ବାବାଙ୍କର ସମୀପ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ସବୁ ପଦକ୍ଷେପକୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଚାରିଆଡର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନମର ଅଭିନନ୍ଦନର ପାତ୍ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଗୁଣା ଜନ୍ମ ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଅବ୍ଷକ୍ତ ବାପଦାଦା ନିଜର ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଶିବଧ୍ଵଜା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଲେ:-

ଆଜିର ଦିନରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଜନ୍ମ ଦିନର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନେଇଛନ୍ତି, ତା ସହିତ ପତାକା ମଧ୍ୟସ୍ତ ଉତ୍ତୋଳନ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେହି ଦିନକୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ପାଖେଇ ଆଣିବାକୁ ହେବ ଯେଉଁ ଦିନ ବିଶ୍ଠର ଗୁଲୋବ ଉପରେ ସରବ ଆତ୍ମମାନେ ଛିଡା ହୋଇ ତୁମମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପତାକାର ଦରଶନ କରିବେ, ତେବେ ଏହି କପଡାର ପତାକା ତ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ଅଟେ କିନ୍ତୁ ପରତ୍ଵେକ ସନ୍ତାନର ଚେହେରା ବାବାଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଦରଶାଉଥିବ, ଏହିଭଳି ଧ୍ଵଜା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ସେହି ଦିନକୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ବହୁତ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଆଣିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଆସିବ, ଆସିବ, ଆସିବ । ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ରାଜକୀୟ ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛା ଗୁଡିକରୁ ମୁକ୍ତ ରହି ସେବା କରୁଥିବା ନିଃସ୍ଠାୟ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।
ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କରମର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ, ସ୍ଠତନ୍ତ୍ର ହେବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି - କେବଳ ସେବା ଅର୍ଥେ ସ୍ନେହର ବନ୍ଧନ ବସ୍ତୁତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧନ ନ ଥିଲା । ସେବାରେ ଯେଉଁ ସବୁ ରାଜକୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁକ୍ଷ୍ମ ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛା ରହିଥାଏ ତାହା ମଧ୍ୟସ୍ତ ହିସାବ-କିତାବର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଥାଏ । ସତ୍ତା ସେବାଧାରୀ ଆତ୍ମା ଏହିଭଳି ହିସାବ-କିତାବଠାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ମୁକ୍ତ ରହିଥାଆନ୍ତି । ଯେପରି ଦେହର ବନ୍ଧନ, ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧର ବନ୍ଧନ ରହିଥାଏ, ସେହିପରି ସେବାରେ ସ୍ଠାୟତ୍ତା ରହିବା ମଧ୍ୟସ୍ତ ବନ୍ଧନ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ବନ୍ଧନଠାରୁ ବା ସୁକ୍ଷ୍ମ ହିସାବ କିତାବର ବନ୍ଧନଠାରୁ ମୁକ୍ତ ନିଃସ୍ଠାୟ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଫାଇଲ୍ ଭିତରେ ରଖ ନାହିଁ, ଫାଇଲ୍ ହୋଇ ଦେଖାଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରାହଣୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ । ସମସ୍ତ ବ୍ରହ୍ମପାବତ୍ଵମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ ମି. ଠାରୁ ୭.୩୦ ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ କରି ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ ଗହନ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିବା ସହିତ ମନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏକାଗ୍ର କରି ଧ୍ଵଜା ସ୍ଠରୁପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ସମ୍ପନ୍ନତା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଅନୁଭବ କରିବା ହେବେ ।